

STOPA

ČASOPIS 104. ZBORU BRATISLAVA RUŽINOV

ROČNÍK 1 / 2007

Úvodník

Tak a máme tu opäť nové číslo Stopy, ale S tým rozdielom, že to posledné vyšlo Naposledy pred asi 100 rokmi. No dobre, Trochu žartujem, boli tomu len 3 roky. Zatiaľ sa v zbere toho veľa zmenilo, mnoho ľudí odišlo, niektorý prišli, ale stopa bude slúžiť na to isté ako slúžila za onej éry. Je to proste informačný časopis 104-tého zboru skautov Bratislava ružinov. Je to vlastne aj tvoj časopis, aj ty si jeho súčasťou. Aj o tebe sa v ňom bude písať (teda asi).

Aj keď musím sa priznať, že vydať to Nebola žiadna hračka, hlavne Juro by o Tom vedel rozprávať. Niektoré články sú už Možno trochu neaktuálne, ale chvíľu to Trvalo, vlastne je to naše prvé číslo, tak sme sa sami museli učiť. Veru to chvíľu trvalo, kým sa zozbierali články nahnali ľudia a cele sa to zmanageovalo. Dúfam že Stopu budeme vydávať každý mesiac ale to bude ťažké, a práve preto potrebujeme aj teba.

Lepo

OBSAH

Úvodník.....	1
Muzika.....	2
Pesnička.....	4
Ideš na?.....	6
Stalo sa.....	7
Píše nám.....	8
Info.....	9-10
Lamohlavky.....	11
Stalo sa 2.....	12
Interview.....	13
Krajina.....	14-15
Roveri.....	16-17
Prežitie(Survival).....	18-19
SSS.....	20
Stalo sa 3.....	21-22
Dom. zvieratka.....	23
Záveričník.....	24

Skupina: Tublatanka
Štýly: pop, rock, hard rock,
metal

Roky: 1983 – dnes
stránka: www.tublatanka.sk
posledný hit: Pieseň pre Doda

Skupina sa začala formovať voľakedy dávno v roku 1982 keď si ešte asi ani nebol na svete. Zakladajúcim členom bol Maťo Ďurinda, ktorý mal vtedy okolo 20 rokov. V trinástich prerušil

hokejový krúžok kvôli hre na gitaru. Cvičil doma v izbe z odpočívania rockových skupín ako boli Led Zeppelin,

Deep Purple. Bol to veľmi ambiciózny človek, keď si ako 20 ročný požičal otcov žigulák vybavil si víza a išiel do Anglicka do fabriky Marshall kúpiť si svoj ozajstný zosilňovač na gitaru. Dlhé roky nikto iný na Slovensku taký nemal. Na koncertoch a akciách sa zoznámil s ďalšími členmi kapely Ďurom Černým a Ferom Horvátom.

Založili si skupinu s názvom Tublatanka. Názov skupiny vznikol podľa Ďurovej obľúbenej detskej knižky Tazan z rodu opíc, kde Ďuro navrhol najprv názov Tublat, čo bol nevlastný otec Tarzana. Neskôr sa to

zmenilo na názov Tublatanka, kvôli uťahovaniu si z názvu skupiny a prirovnávaniu ju k folklórnemu súboru Moravanka ©. Skupina začala skúšať, pesničky sa na skúškach rodili ako huby po daždi a v roku 1985 skupina vydala prvý skvelý album s čudným názvom Tublatanka. Ich najpredávanejším albumom bol album z roku 1988 s názvom Žeravé znamenia osudu z ktorého sa predalo 250000 kusov. Len pre porovnanie. Martina Šindlerová mala minulý rok najväčší predaj a predala len 20000 kusov čo je vyše 10krát menej ako Tublatanka. Pred prvým vystúpením si vymysleli imidž skupiny oblečenej v slovenských krojoch, ako určitý nadhľad a paródiu na vtedajšie skupiny prevažne oblečené v bielych košeliach s čiernymi kravatami a okuliarmi. Publiku sa tento surrealistický nápad rockovej skupiny s ľudovými krojmi tak zapáčil, že skupina s týmto imidžom vystupovala 10 rokov. Je to jedna z prvých hudobných skupín na Slovensku hrajúca heavy metal, a hard rock.

V roku 1989 skupina zapožičala svoju aparatúru na ozvučenie Hlavého námestia počas nežnej revolúcie. Skupina hrala (na vtedajšie časy) dosť tvrdé pesničky: Pravda víťazí (ktorá sa stala nepísanou hymnou nežnej revolúcie), Skúsime to cez vesmír, ale mali aj sladšáky: Matka, Láska drž ma ešte nad hladinou, Spálená láska, Loď ktorá sa plaví do neznáma. Ich najväčším hitom bola pieseň Dnes. Zažili beznádejne vypredané štadióny a mnoho

fanúšikov. Dnes je skupina už v inej zostave jedine Maťo Ďurinda ostal dodnes. Ich najväčší rozkvet bol v rokoch 1985 -1995 ich posledný album bol Patriot. Dnes už žijú hlavne zo slávy. Koncertujú iba občas, ale aj tak na ich koncerty chodia prevažne dlhovlasí ľudkovia. Ak sa ti táto skupina páči a chceš o nej vedieť viac, tak kontaktuj mňa☺.

LEPO

Je toto miesto prázdne a s pravopisnými chybami?

Zapln ho svojim článkom a bez nich...

Tublatanka - Dnes

G Dnes mám rande so **Ami7** svojím mestom

C nejdem do baru **D** len tak chodím
Zdravím neóny známym gestom
práve odbilo desať hodín

@: Ja **Emi** sa dnes iba **Emi7** túlam

Ami dnes mu dám iba **C** pekné mená
dnes sa nemusím báť
že sa utopím v čiernom bahne

e rozliatych **Emi7** snov a **Ami** vín

C (a **Emi7** vín a **Ami**, **C** vín)

Ked' som v uliciach som dosť biedny
robím väčšinou to čo nemám
tvárim sa že som zodpovedný
klamem smejem sa som zlý k ženám. @, 1.

Neóny sú dnes výnimočné
ledva blikajú nelákajú, sledujú moje
kroky nočné výnimočne sa usmievajú

*: **G** Zajtra sa budem **Ami** báť, tváriť sa že sa mám

C budem sa snažiť **D** získať vašu priazeň
Zajtra sa budem báť, topiť sa v nočných hmlách
zajtra budete skúšať koľko vládzem

Emi Zajtra sa budem **Emi7** báť, tváriť sa že sa mám

Ami budem sa snažiť **C** získať vašu priazeň ...

... vín **Emi**, **Emi7**, **Ami**, **C** a **Cmaj7** vín.

@: Dnes chcem byť v meste aspoň chvíľu **E** sám

VVV

Oj do uší sa mi dostalo, že vraj aj tento rok budú veľkonočné prázdniny. Preto bude aj tento rok už dlho očakávaná akcia a to...

Veľká Veľkonočná Výprava 2007

Termín: 5. 4. – 10. 4. (štvrtok ráno – utorok večer)

Miesto: Zázrivá (Orava) - drevenica

Kto: roverky a roveri 104. zboru Bratislava Ružinov

Cena: 1500 – 2000,- Sk (spoločná strava, cesta, ubytovanie)

Prihlásenie: do **18. marca 2007** (odovzdanie vyplnenej návratky a zaplatenie účastníckeho poplatku (1500,- Sk) Lepovi alebo Svištici)

Kontakt počas akcie: Jana Hlinková – Svištica: 0902 887 440

Tomáš Ďurčo – Lepo: 0902 327 343

Vziať si: -spacák, karimatku, prezuvky, ešus, lyžicu, hmček

-jedlo na štvrtok (spoločná strava bude od piatku rána)

-koláčiky

-doklady, zvyšných 500,- Sk (pre istotu)

program zborových akcií

5.4. – 10.4. (štv – ut) – VVV (veľká veľkonočná výprava), roverská akcia, viac informácií nájdete v samostatnom článku :)

13.4. (piatok) – Deň narcisov, zapojiť sa môže každý, len nám to treba povedať.

14.7. – 28.7. (so – so) – tábor, tiež si zaslúži osobitný článok.

Na čo sa môžete tešiť:

Aprílový výlet – pre všetkých členov zboru

Májový výlet – pre všetkých členov zboru

Dievčenská trojdňová akcia – skautky, máj/jún

Vlčjacká hra v meste – včielky a vlčatá (6 – 11 rokov)

Skautská 55-ka – nad 15 rokov (diaľkový pochod), máj

...alebo ako sme vzťahy utužovali ©

Sobotný výlet sa uskutočnil a to aj napriek tomu, že počasie nebolo také pekné ako bolo v piatok, ani také pekné ako malo podľa predpovede v sobotu byť, ale bolo také nanič ako meteorológovia naplánovali na nedeľu. Nepriazeň počasia však správnych skautov odradiť nemôže a účasť bola možno aj vďaka podpore 96. zboru vysoko nadpriemerná. Takú si snáď za celú históriu nášho zboru ani nepamätám a to som ja, skautský dinosaur, už čo to zažil. Ak sa to zopakuje aj nabudúce tak navrhujem požiadať o zápis do Guinnessovej knihy rekordov. Čo sa programu týka, tak neostane mi nič iné ako vyjadriť spokojnosť. Veď napokon ani špekáčky mi na ohni neprihoreli. Tak čo by som sa sťažoval, nie? Menej leniví účastníci výpravy si mohli zahrať jednu bojovku, ktorú som však ja z dôvodu prípravy obeda neabsolvoval a teda neviem bližšie napísať o čom bola. No, ale ľuďom sa zdá sa

páčila, takže fajn. Dalším bodom programu bol baseball, v ktorom sme napriek búrlivému povzbudzovaniu divákov a občasným roztržkám v hľadisku podľahli 96. zboru. Avšak my im to pri najbližšej príležitosti vrátime, nech si o sebe nemyslia drzáni... Aha, a ešte by sa snáď patrilo povedať cteným čitateľom, že kde sme to vlastne boli. Nuž, na jednej lúke v lese neďaleko Bieleho kríža. Na záver už len dodám, že podľa mojich najlepších vedomostí neboli povolené 10 percentné straty zase raz prekročené. Takže niet sa čoho báť. Vidíme sa na ďalšom výlete, nie?

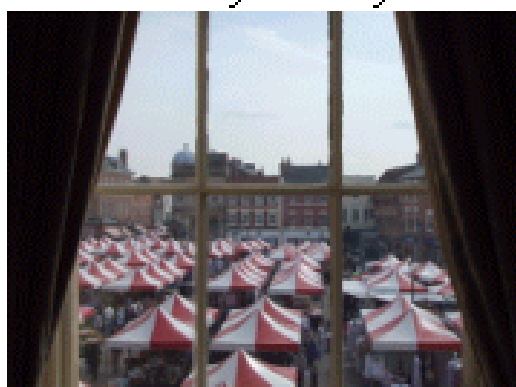
SVIŠŤ

Spoza English Channel

Lepo ma požiadal, či by som niečo nenapísala. A ja, že skúsím. No teraz neviem, ako ten pokus začať (aby z toho nebol nejaký výbuch :-). Teda, nie žeby sa mi nechcelo písať (taký stav nepoznám), alebo nebolo o čom (je tu toľko zaujímavých miest, vecí, prízvukov, že neviem, čo skôr). Len myšlienky sa rozutekali ako neposlušné anglické deti a darmo na ne kričím:

“Come here! I need you!” They don't care...

Takže nič sa musím začať od na jar som sa na rok pauzu od skript a spoznať nové pokecať po pre milión iných nakoniec pre dalo slovo, email

nedá robiť, začiatku. Vlni rozhodla, dať si vysokoškolských profesorov, kraje, trochu si anglicky a ešte dôvodov (ako je všetko). Slovo vystriedal email

a 1. septembra som sedela v lietadle na linke Prague – Nottingham, z inštrukcií anglických letušiek som nerozumela ani pol slova a hovorila si, čo za blbosť som si to vymyslela!

Teda takto nejako som sa dostala na miesto svojho prechodného pobytu – do typického anglického domu z červených tehál, s typickou anglickou single busy mamou (aby nebolo tých prídavných mien málo, ešte dodám, že jamaiského pôvodu), s typickým anglickým chlapcom – Joom, o ktorého sa starám. A postupne si hľadala a (ne)nachádzala miesto v tejto rodine a v krajine, ktorá je súčasťou Európy, a predsa nie je. Veru veľa krát som sa cítila ako Alenka v krajine zázrakov, plnej zvláštnych vecí, ako sú miles, inches, feet, stones, doprava vlakom, multikulturalizmus, zástrčky s tromi dievkami, nasladlý sendvičový chlieb a slané maslo (najlepšia je ich kombinácia s džemom :-). O tom, čo som v nej videla a zažila, nabydúce.

Tak čo, že to nebolo až také strašné? Myšlienky a anglické deti nakoniec vždy prídu :-)

Regards

ZUZA

Kuriozita nášho zboru

Milí roveri, milé roverky, milé roverčatá. Náš zbor už funguje niekoľko rokov. Vystriedalo sa v ňom mnoho ľudí a aj mnoho roverov a roveriek. Vy terazší ste už tretia roverská para od môjho účinkovania v zbere. Tá prvá bola fajn, okolo nej som sa len tak obšmietal, mal som len 14 rokov patrili do nej mená ako Arashid, Mako, Tatranka atď. (nechce sa mi menovať všetkých ☺). Boli to ročníky okolo 1983 – 86. Druhá bola tiež fajn (Stanka šš, Maroš, Miloš atď.) a tá tretia no to ste Vy terazší.

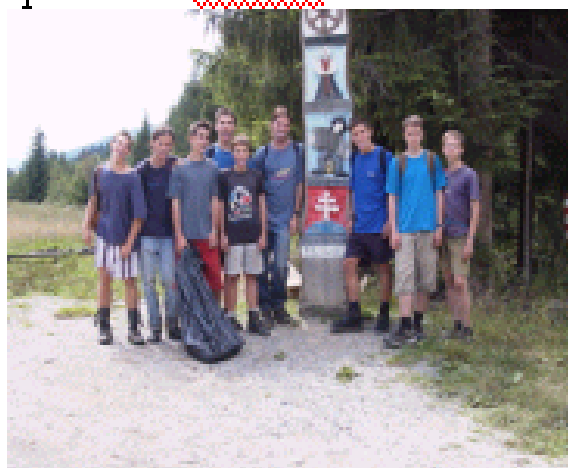
Ale článok sa nazýva kuriozita nášho zboru, a preto asi chcete vedieť, že čo tou kuriozitou asi tak je. No dobre nebudem Vás naťahovať a idem k veci.

Kuriozitou nášho zboru je fakt, že mnoho ľudí od nás odišlo (odchádza) keď mali 15 – 16 – 17 rokov. Je to proste fakt. Mám ich

vymenovať? No moc sa mi nechce, ale schválne: Jašterka, Peťo Ježek, Mako, Arashid, Stanka šš, Stanka H, Evička, Zuzka Drobeková, Filip H, Ella, Peťa, Lea, Iva, Ad'a, Dagmar, Maroš, Miloš, Marek, Tomáš, Tacklebery, Kostra, Zuzka B, Dana. Fúha dosť... Keď sa prizieram do kuchyne iných zborov, tak tam vidím pevné roverské partie 20 ročných ktorý nedajú dopustiť na ich zbor, zapálených 25 ročných vodcov ktorý podajú pomocnú ruku tam kde je to treba, ale u nás je to iné. Otázka znie: v čom je problém? Odpovedí je mnoho, a aj otázok. Bol roverský program nezaujímavý? Bol vôbec dáky? Je náš zbor zastaraní? Nedostali dobrý príklad? Mali títo ľudia pocit že k nám patria? Plánovali dáku činnosť, ktorá by ich držala v zbere? Alebo boli vodcovia krátkozraký, pretože napriek dlhým rokom dobrej práce zlyhali v tom najdôležitejšom, v odovzdávaní štafety. Dali im vodcovia pocit zodpovednosti, pocit že k nám patria? Naučili ich

tímovej práci a radosti z práce pre zbor? Tolko duší v puberte odišlo a už sa k nám nevrátilo...

A to nie je všetko, náš zbor prekvitá ďalšou kuriozitou. Odchod vodcov od zboru vo veku okolo 20 - 24, čo je tiež vek akurát na vodcovanie a výchovu mládeže. Človek v tomto veku je už plne dospelý a plne uvedomelý si svojho postavenia v zbere. Možno je chyba v nedostatku lídrov, ktorý by vedeli citlivo pracovať s rovernami, možno je to v našej trpezlivosti, že má sotva ktosi 15 -16 rokov hneď z neho urobíme vodcu a udusíme ho skôr, ako stihne vyznieť a keď dovíši 20 - 25 rokov už ho to nebaví. Možno je chyba vo vodcoch, že im nevieme dať tú správnu roverskú mladosť.

sme sa neocitli bez následníkov (sakra to platí aj pre mňa).

Preto milí terajší roveri, buďte lepší, ako Vaši predchodcovia. Nebojte sa kráčať do bojov záhadných, po cestách nevyšliapaných. Buďte aktívny a iniciatívny sami od seba. Nebojte sa primeranej zodpovednosti a naplno si vychutnávajte dúšky roverského života zmysluplnej mladosti, radosti zo služby zboru, ale aj obci, radosť z aktívneho zapájania sa do akcií, radosť z kamarátov a kamarátok medzi rovernami, radosť z úspešných akcií (najlepšie chutí úspech z akcie ktorú sami naplánujete) a spoločných zážitkov. Máte manažéra Lepa, svojho hovorcu v zborovej rade, ktorý sa vás podrií a podporí (podľa možnosti ☺).

Najvhodnejší vek na odchod zo zboru je keď človek dovíši 99 rokov.

LEPO

...rozkrúcam mozgové závitý a idem na to...

Šejk mal dvoch synov. Na smrteľnej posteli im povedal, že dedičstvo získa ten z nich, koho ľava dôjde do mesta ako druhá (z oboch tiav). A tak sa synovia vydali z domovskej oázy na cestu do mesta. Po troch dňoch pomalého poflakovania na ceste stretli starca (samozrejme mimoriadne múdreho). Keď mu povedali o svojom trápení, niečo im poradil. Hneď potom vyskočili obaja na ľavy a uháňali k mestu. Čo im poradil?

Traja majstri logiky chceli zistiť, kto z nich je najmúdrejší. Pozvali teda veľmajstra, ktorý ich zaviedol do miestnosti (bez zrkadiel), zaviazal im oči a povedal: „Každému z vás namalujem na čelo červenú alebo modrú bodku a odviažem šatky z očí. Každý sa pozrie na druhých dvoch a keď uvidí aspoň jednu červenú bodku, zdvihne ruku. Kto prvý uhádne, akú bodku má na čele, vyhrá.“ Potom každému z nich namaloval na čelo červenú bodku. A keď im odviazal šatky, všetci zdvihli ruku a po chvíli úmorného premýšľania jeden z nich povedal: „Mám na čele červenú bodku.“ Ako na to prišiel?

Roľník sa vracia z trhu, kde kúpil kozu, mladého vlka a kapustu. Na ceste domov sa musí preplaviť cez rieku. Jeho loďka je malá, a preto môže na ňu so sebou vziať iba jednu z troch vecí. Na brehu nemôžu zostať koza a kapusta (pretože by ju koza zjedla), ani koza s vlkom (pretože by ho koza pokúsala). Ako dostane všetko na druhý breh (bez ujmy)?

Správne odpovede sa dozvieš v ďalšom čísle...

KIKA

Film night

...v tom otvorím jedno oko a vidím ako sa nad mladou babou skláňa nijaké stvorenie a pichá do nej veľký nôž...ale však podľne od začiatku...

účastníci: Baja, Riso, Lepo Betka, Katka, Cyro, Bush, Juro, Matúš, Maťa, Alžbet, Sója a ja.

Zišli sme sa v našej luxusnej klubovni v piatok, keď to všetko malo začať. Alžbet a ja sme ako vždy prišli neskoro, ale to nevadilo, lebo sa čakalo ešte na ďalších oneskorencov. Keď sme sa už všetci zgrupili nastal problém, komu sa ujde najlepšie miesto na sedenie (t.j.fotel). Lepo s kumpánmi vymysleli vynikajúci spôsob, ako to všetko zariadiť (losovaním), ale keďže sú chalani gentlemani :D, hovník sme aj tak obsadili my. Jedlo sme už mali pred sebou prichystané a film sa mohol začať.

Pustili Jamesa Bonda... Tento film mi moc neulahodil, a to z troch dôvodov: 1. je to v podstate akčný film a ja tento druh až tak nemusím. 2. nemohla som ani chrúmať chipsy, lebo by ma okolo sediaci hneď zrušili 3. nemala som okuliare :) (titulky boli krpaté a skoro do konca filmu som akosi nezachytila pointu. Nevadí! :) Hra, ktorú sme si zahrali potom, je už tradícia a teší sa veľkej popularite. Každému visí šatka z vrečka a musí si ju strážiť. Ostatní mu ju majú vytiahnuť. Po tejto hre už nasledoval vytúžený horor Halloween, v ktorom bogeyman naháňal mladé baby. To sme už všetci sedeli v kope a zakrývali si oči tušiac, čo bude nasledovať ďalej. Čo je ideálnejšie ako zahrať si po takomto filme vraha? Zhasli všetky svetlá a vrah vstúpil do akcie.... Trochu vrieskania, šliapania si po nohách a celkove chaos na druhú.

Keď už väčšina usúdila, že je čas ísť spať,(3. hodina ráno) usadili sme sa na chodbe okolo sviečky a spravili si idylku. Tam sme sedeli a kecali cca 2 hodiny. Dvom nemenovaným osobám sa ešte ani potom nechcelo spať a údajne boli do rána hore. Ostatní však zliezli do spacákoy a o chvíľu už ťažko odľukovali:) Ráno sme provizórne upratali klubovňu aby sa nepovedalo a s dobrou náladou sa odľiekli každý svojou cestou.

JULI

Interwiev so SvišTom

J: Ako si so dostal k skautingu?

S: V podstate cez moju sesterničku ona začala chodiť k Andike na schôdzky k včielkam, no ja som sa potom pripíchlil na BSD. Strelil sme tam Johanyho a vysvitlo že rodiča sa poznajú z vysokej školy. No a tak som začal chodiť do 6. toho oddielu.

J: čo si robieval rád?

S: rad som chodieval do Tatier.

J: ako vznikla vaša rodinná prezývka?

S: no to bola najprv len moja prezývka postupne ju prevzali ostatní členovia rodiny. Vymyslel som si ju sám lebo som mal menšiu hlavu ako mam teraz ale chrup som mal stále rovnaký tak som trochu vyzeral ako SvišT.

J: Ktorá včielka sa ti páčila v mladosti? Aký máš vzťah ku včielkam?

S: môj vzťah k včielkam keď som bol vlčá bol podobný ako tomu bolo u ostatných vlčat svorne sme bojovali proti nim

J: aký je alebo bol tvoj vzor v normálnom živote alebo skautingu?

S: hmm. dobrá otázka. Nemyslím si že by som niekedy mal jednu osobu ako svoj vzor. Ale určite som bol ovplyvnený mnohými ľuďmi. Asi hlavne svojimi priateľmi.

J: mal si niekedy svoju družinu??

S: jj viedol som istú dobu roverov, potom skautov.

J: ako vidíš sám seba ? ako by si sa charakterizoval?

S: nuž to môže byť ťažké niekedy som optimista inokedy zasa strašný pesimista. Niekedy mam všetko na háku inokedy som nervózny a zúrím. Rad robím zo všetkého srandu. Veľa sedím za počítačom ale zase som nesmierne rad keď môžem vypadnúť niekam do prírody na nejakú skautskú akciu.

STRIGA

Nový Zéland

Nový Zéland (angl. New Zealand, maor. Aotearoa) je ostrovný štát v Austrálii a Oceánii. Je tvorený dvoma hlavnými a mnohými malými ostrovmi v juhozápadnej časti Tichého oceánu. Nový Zéland je známy pre jeho izoláciu, od Austrálie na severozápade je oddelený asi 2000 km širokým Tasmanovým morom. Najbližší susedia severne sú Nová Kaledónia, Fidži a Tonga. Väčšinu populácie tvoria pôvodný Európania a najväčšou menšinou sú pôvodní obyvatelia – Maoriovia.

Oficiálnou kráľovnou Nového Zélandu je Alzbeta II., ktorá je reprezentovaná nepolitickým generálnym guvernérom; aj keď kráľovná nemá žiadny skutočný politický vplyv. Politickú moc má premiér, ktorý predsedá demokraticky zvolenej vláde v parlamente Nového Zélandu. Novozélandské kráľovstvo zahŕňa aj Cookove ostrovy.

Hlavná časť Nového Zélandu leží na dvoch ostrovoch, jednoducho nazývaných Severný a Južný ostrov a mnohých menších ostrovoch. Celková rozloha Nového Zélandu je 268 680 km², čo je o trochu menej ako má Japonsko a o trochu viac ako má Spojené kráľovstvo. Krajina

sa rozprestiera vyše 1 600 km pozdĺž jej hlavnej, severo-severo-

východnej osi. Najvýznamnejšie z malých obývaných ostrovov Nového Zélandu sú Stewart Island, Waiheke Island, ostrov v Aucklandskom Hauraki Gulf, Great Barrier Island, východne Hauraki Gulf a Chathamské ostrovy.

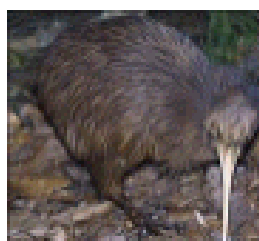
Južný ostrov je najväčšia pevninská masa. Pozdĺžne je rozdelená Južnými Alpami s Mount Cook (3 754 metrov – najvyšším vrchom Nového Zélandu). Na Južnom ostrove je celkovo 18 vrchov vyšších ako 3 000 metrov. Najvyšší vrch Severného ostrova je aktívny vulkán. Zaujímavá a rôznorodá krajina urobila Nový Zéland obľúbeným miestom televíznych programov a filmov, vrátane trilógie Ľan prsteňov.

Fauna

Vďaka pomernej izolovanosti sa na Novom Zélande vyvinul jedinečný ekosystém, ktorého charakteristickým znakom bola pred polynézskeou kolonizáciou neprítomnosť akéhokolvek druhu suchozemských cicavcov, s výnimkou troch netopierich druhov.

Životný priestor druhov, ktorý je inde obsadený cicavcami, je zastúpený vtákmi. K vtákom neschopným letu patria kakapo sovovitý, kivi, sliapočka takahe, chriaštel'weka a vyhynutý moa. Niektoré z týchto druhov sa vyskytujú iba na pobreží Nového Zélandu, kde sa nevyskytujú žiadne dravce.

Menej problémov majú silné druhy papagájov. Okrem toho je tu ešte mnoho vtákov prelietavajúcich

obrovské
vzdialen
osti

Tichého oceána, aby tu strávili časť roka. Pobrežie si delia rôzne druhy tučniakov ako napríklad tučniak žltooký, tučniak modrý a tučniak hrubozobý s uškáčami forsterovými, tuleňmi sloními a uškáčami. Pri pobreží sa dajú vidieť delfíny a veľryby. Zije tam aj zriedkavý druh malých delfín novozélandský (*Cephalorhynchus hectori*), ktorý pravdepodobne do desiatich generácií vyhynie. Ďalej je Nový Zéland domovom tuatar, prastarého druhu plaza a svrčka weta, hmyzu, ktorý môže byť dlhý až 8 cm. Nový Zéland patrí k jednej z mála krajín, v ktorých nežijú žiadne hady.

Oficiálny názov: New Zealand

Úradné jazyky: angličtina, maoričina

Hlavné mesto: Wellington

Najväčšie mesto: Auckland

Hlava štátu: Alžbeta II. (kráľovná)

Predseda vlády: Helen Clarková,

Rozloha: 73. miesto - 268 680 km²- celková

Susedia: žiadni (ostrov)

Počet obyvateľov: 4. 107 .883

Hustota obyvateľov: okolo 160. miesto - 15 /km²

Vznik : 6. september 1907 (domínium), 25. november 1947 plná suverénita

Forma štátu: konštitučná monarchia

Mena: novozélandský dolár (NZD)

ALŽBET & MAŤA

Roverský program

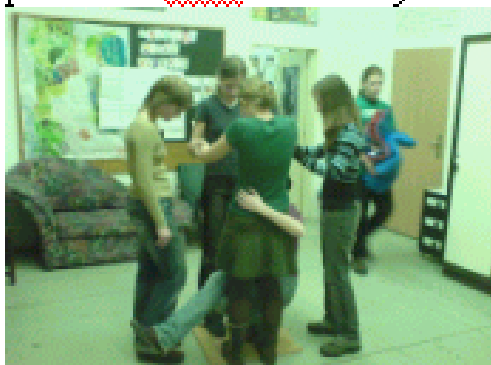
Keďže roveri sú už roveri a roverky sú roverky (kto by to bol povedal ☺), tak ich priebežný program spočíva v rôznych projektoch slúžiacich pre dobro roverskej partie, rozvíjanie sa jej členov, ale aj služby zboru. Info o projektoch je na roverskej nástenke.

Mať hra:

Bolo to dávno a neujalo sa. Prakticky jediný aktívny boli Juro, Lepo. Kto chcete vedieť viac o Mať hre, tak sa opýtajte Lepa na schôdzke.

Roveri Roverom:

Spočíva v tom, že každý rover (roverka) urobí na jednej schôdzke prednášku o niečom zaujímavom. Porozpráva nám čím je zaujímavý. Niečo nás ostatných naučíť. Stačí sa vopred zapísať na nástenka na dáky dátum a vymyslieť si vhodnú tému, aby si nalákal čo najviac ľudí práve na tvoju prednášku. Zatiaľ boli aktívny:

Matúš – Airsoft, survival

Lepo – Metal & hard rock

Chyť sa toho:

Roverský projekt určený práve na ďalšie projekty od roverov. Stačí si vymyslieť akciu, zapísať sa na nástenku, zvoliť si dobrý realizačný team a hor sa do toho. Zatiaľ je na výber:

Nafotenie komixu do stopy

Zorganizovanie zborového karnevalu

Zorganizovanie mestskej vľčiackej hry – Baja

Kompót party – Juro

Nočná bojovka v lese – Matúš

a iné

Ak máš záujem tak sa napíš na nástenku ako hlavný kápo k dákomu projektu, alebo ako člen realizačného tímu iného projektu. ALEBO buď originálny a vymysli niečo vlastné...

Stopa:

Ako správna roverská partia aj my vydávame dáky časopis. Ten náš sa volá Stopa, ako náš volekedajší zborový časopis. V redakčno – technickej rade sú zapojení všetci roveri a dobrovoľníci. Ak sa chceš aj ty pridať (skaut, skautka, vlča, včielka, radca, radkyňa), kontaktuj svojho radcu.

Upratovanie klubovne:

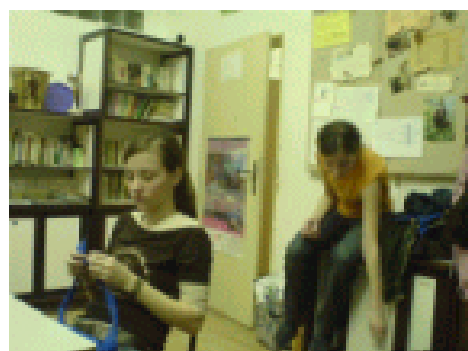
Celý oddiel sa stará o čistotu našej klubovne a zopár miestnosti okolo nej. Keďže roveri sú roveri, tak im prischla taká menej lukratívna úloha a to umývanie záchodov.

Info na roverskej nástenke.

Ďalší projekt:

Týmto som vyčerpал roverský priebežný program a ak máš dáke nápady na roverkú činnosť, alebo by si chcel/a niečo zmeniť, tak sa ozvi je to len na tebe.

S heslom: Akú roverskú partiu si vytvoríš, tak takú ju aj máš, sa s vami lúči...

LEPO

Základné faktory prežitia

1.časť

Schopnosť prežiť v extrémnych podmienkach sa v podstate zakladá na jednoduchých princípoch..

Hlavná je psychická sila, vhodný odev a výstroj. Ak chcete prežiť, musíte zvládnuť tieto základné faktory, najmä psychológiu prežitia, pretože práve ona rozhoduje o tom, či budete žiť, alebo nie.

Na prežitie potrebujete mať určitú techniku – iba ona vás však nezachráni. Rozhodujúci je váš postoj, preto musíte v kritickej situácii zaujať správne stanovisko. Všetky užitočné vedomosti, ktoré máte, vám budú nanič, ak nebudete mať vôľu prežiť. V extrémnych situáciách je najdôležitejšie, aby ste mali pevnú vôľu prežiť. Vieme, že niekedy sa človek vzdá skôr duševne ako fyzicky, preto vôľa prežiť môže znamenať nenahraditeľný štart v kritickej situácii.

Vaše prežitie môžu najväčšmi ohroziť dva faktory, ktoré majú pôvod priamo vo vašej psychike. Je to vaša pohodlnosť a sklon k pasivite. Ak sa s nimi ohrozený človek rýchlo nevyrovná, privodia demoralizáciu a napokon až smrť. Túžba po pohodlí je dôsledkom moderného života v mestskom prostredí. Konzumná spoločnosť ľudí rozmaznala, väčšina z nich je pred hrozbami prírody chránená. Predovšetkým si musíte povedať, že pohodlie nie je pre prežitie potrebné. Žiť sa dá aj bez klimatizácie, maskít a televízie. V tomto buďte na seba prísni.

Existujú však aj ďalšie faktory, ktoré môžu nepriaznivo ovplyvniť vaše šance na prežitie. Majú materiálnu podobu a vy ich musíte poznať aby ste sa im mohli brániť.

BOLESTĚ: Týmto spôsobom vám telo oznamuje, že niečo s ním nie je v poriadku. Je neprijemná a môže oslabiť vašu vôľu prežiť. Uvedomte si, že bolesť bude väčšia, ak budete iba ležať a na ňu myslieť.

CHLAD: Spomaľuje krvný obeh a robí vás ospalými. Musíte okamžite vyhľadať prístrešok a založiť oheň.

SMÄD: Otupuje myseľ rovnako ako hľad. Dôležité je udržať si príjem vody. Ak jej nie je dost', znížte aj príjem potravy.

HLAD, ÚNAVA, SAMOTA, NAMRZENOSŤ

Armáda USA vitipovala na základe dlhoročných skúseností vlastnosti, ktoré treba na úspešné prekonanie životunebezpečnej situácie.

- Schopnosť duševne sa sústrediť.
- Schopnosť improvizovať.
- Schopnosť vyrovnáť sa zo samotou.
- Schopnosť prispôbiť sa aktuálnej situácii.
- Schopnosť zachovať pokoj a rozvahu.
- Schopnosť byť optimistom, ale zároveň byť pripravený aj na najhoršie.
- Schopnosť analyzovať vlastný strach a obavy, vyrovnáť sa s nimi a napokon ich prekonať.

Nabudúce: Aký odev si zvolíš pre extrémne situácie

MATUS

...SSS...

...spomienky, sny, skutočnosť... ? ...stopy, skauting, svet...

Ahojte všetci, čo máte práve otvorenú túto stránku☺

Predstavujeme vám novú rubriku ...sss...

Myslím, že po väčšine tu nájdete články od Katy a Juli, ale svojou fantáziou môžete prispieť samozrejme aj vy☺ Á ako vznikol tento názov? ...no jeden

večer, keď už normálni ľudia spia, len mne sa nechcelo, som rozmýšľala (ja viem, že to znie divne;) a vymyslela...a môj návrh bol schválený...

...bolo to už dávno pradávno, keď sa skupinka detí vrhla do dvojtýždňového poznávania prírody bez rodičov...ale ani nie tak dávno, keď sme sa k tejto skupinke pripojili aj my☺...

...ľudia sa menia, spomienky ostávajú... ale iste nikto nezabudne na krásne počasie, ktoré nás sprevádzalo po tie roky...keď sme sa budili s pocitom chladu a mokra vychádzajúceho z nášho spacáku (a nie preto, že sme nestihli ísť na latrínu;) a nemohli večer zaspáť, lebo všade udierali blesky a strašne pišalo... ale nie vždy bolo tak☺... stihli sme aj krásne východy slnka (ale to až niekedy inokedy,) , slnečné počasie a dokonca aj zaschnuté blato v kuchyni☺...

... aj keď bývalo všelijako, každý si našiel svoje záľuby... vlčatá si obľúbili čapkanie v blate, roveri zase oblievačky, skauti sa pripájali na obe strany a dievčatá utkali kade ľahšie...

Každý z vás sa v niečom našiel? O tom a ešte inom nabudúce...

KATY☺

Cesta za zimou

Zima sa už skončila a ani neviem poriadne, kedy začala... Predstav si však, milý čitateľ, aké utrpenie musel prežívať nadšenec zimných športov, keď videl tie úbohé pokusy snehu udržať sa na zemi aspoň niekoľko dní, výsledkom ktorých bola však vždy iba veľká „čľapkanica“. Všetci sme dúfali, že sa počasie umúdi, a že aspoň vo februári nebude musieť zamrznutá kvapalina odolávať ťažkým skúškam teploty..

No situácia sa 9. marca zmenila tak, že som dostal pozvánku na výstup na kopec, kde sa ešte (vraj) voda sypala (a piesok lia)... Človek, ktorý mi túto pozvánku dal, nebol nikto iný, ako slávny cestovateľ známy, ako NDr. Ak si náhodou počul

o veľkých moreplavcoch, ktorí oboplávali zem, alebo podobne, určite si nezažil, že by človek mohol ísť z Bratislavy do

Zázrivej cez Anglicko a to v jeden jediný deň... No, ako vidím už sa ti od údivu začínajú otvárať

ústa a tak len podotknem, že jasné, že nešiel po vlastných... ;-))

V spomínaný deň som si večer ľahol do vlastnej postele oblečený, čakajúc na cestovateľa. Po chvíli budenia som sa ocitol vstave bdelom, rýchlo som sa vytrepal von so všetkou batožinou, pripravený na tajomnú cestu za zimou. Netrvalo dlho a v aute sme už sedeli traja. NDr., Johany a ja. Po ceste sme sa stavili v Žiline po ďalšieho cestovateľa Emila. Asi o 4. hodine ráno sme už sedeli vo vyhriatej chate odpočívajúc po ťažkej ceste...

Iste by si bol rád vedel, kam sme za tou zimou šli, keď ešte aj v Zázrivej boli „biele fličky“ len veľmi zriedkavé. Ráno sme teda ja, NDr. a Tatráňka naložili lyže, (ktoré vedľa chodiť tak dobre do kopca, ako z kopca), nasadli sme do auta a vybrali sa na expedíciu

s nejasným koncom. Keď sme už nemohli ísť ďalej pre zlú vozovku, vystúpili sme z auta, zobrali lyže a pešo sa vybrali stúpajúc do sedla medzi

Rozsutcom a Stohom. Ako si si iste všimol, ešte sme stále mali lyže namiesto na nohách na pleciach. Po chvíli sme sa však objavili za hranicou „globálne otepleného sveta“ v „lokálne zasneženej krajine“. Spočiatku som si myslel, že ide iba o ďalší pozostalý kúsok snehu, ale ten sa na môj údiv nečakane roztiahol po celom lese, čo nám umožnilo ľahší prechod cez les. Prirodzene, museli sme zdolávať nemalé množstvo potokov, čo nás však neodradilo a už sme sa aj objavili v sedle.

Zrazu sa mokrý a neistý sneh začal meniť na suchý prašan. Iste chápeš, čo pre nás znamenala táto skutočnosť. Ešte s väčšou chuťou som vykročil po bielej pokrývke snažiac sa dobehnúť dvoch zdratných lyžiarov... Zakaždým, keď som sa obzrel, videl som nádhernú zasneženú krajinu v pozadí s trávnatými lúkami v dolinách... ☺ Bolo to niečo úžasné. Rozsutec bol zahalený v hmlе ukazujúc tak svoju

majestátnosť a veľkoleposť. Po krátkej pauze v sedle sme sa začali štvorať na Stoh. To, čo sa zdalo byť ľahké, bolo miestami až príliš náročné pre nováčika

v tomto športe. Pre lepšie pochopenie: Niektoré úseky boli také strmé, že som musel vydať veľa námahy, aby som sa aj na treťi pokus nezošmykol zase späť. Čo by si však neočakával, navela navela som uvidel spásu pre moje nohy: rázcestník s veľkým nápisom: STOH. Ťažko Ti budem vykreslovať radosť, ktorú som prežíval, rovnako, ako aj vlhkosť mojho oblečenia. Po bleskurýchlom prezlečení sme si odopli pásy a po jednom sme sa vybrali zlyžovať to niekde do závetria, kde sme si dali niečo na jedenie a občerstvili sa teplým čajom. Potom sme opäť vyšlapali kopec, odopli pásy, urobili pár fotiek a ....

Neuveriteľné: už sme na chate. Avšak keď sme schádzali z toho kopca dole, vytvárajúc novú stopu, kade pred nami len dávno niekto prešiel, keď sme si vychutnávali neuveriteľnú prírodu, vyhýbali sa stromom, zrázom po oboch stranách kopca, akoby sme sa ocitli v rozprávke. Úplne ticho prerušil snád' len vietor, ktorý nás prefúkal tak, akoby nám chcel zanechať stopy na tvári, čo sa mu aj podarilo,

lebo teraz je to okrem spomienky jediným znakom, ktorý vo mne cesta za zimou zanechala.

O týždeň neskôr: Ako tak píšem tento článok, rozmrýšam,

čakám na cestovateľa, aby som sa mohol zase niekedy vybrať na cestu za zimou...

VEVO

Moja záľuba v zvieratkách.

Už keď som bola malá snažila som sa mamu presvedčiť, aby som už konečne mala nejaké zvieratko. No keď som neuspela, nechala som to radšej tak s presvedčením, že raz ju určite zlomím. No a teraz keď píšem tieto riadky, tak môj škrečok si šuchoce v kletke. Vždy keď som mala ísť na prázdniny ku krstným rodičom, tak som sa strašne tešila, lebo majú úžasnú fenku – kokršpaniela Lucy. Aj keď som vždy chcela mať psíka, som rada aj škrečkovi. Volá sa Tapka a aj keď sa s ňou nedá hrať, je to najlepší škrečok na svete.

Je toto miesto prázdne?
Zaplň ho svojím článkom.

Závěrečník

Tak milé detičky, dočítali sme stopu, pekne si ju odložme na sučké miestočko, lebo táto stopa je raritná. Je to totižto prvá stopa po 3 ročnej prestávke. Volakedy ešte boli časi keď sa vzdávala naša stopa každý mesiac pravidelne. Bol to totižto mesačník, nebol to „občasník“ to môžem dosvedčiť, redakčná rada (vlastne to bol dokopy jeden človek) si naozaj dávali záležať na kvalite aj kvantite. Ale teraz prišla nová doba, nová éra, nové časy, a ty (dúfam) si ich súčasťou. Preto Ťa vyzývam na spoluprácu. Bud' aktívny a prispievaj do našej stopy aj TY. Každému článku sa poteší redakčná rada stopy a aj ty a aj ja ☺. Dalšie info, že čo urobiť, keď sceš byť redaktorom stopy, nájdeš na vyvesené na dverách. P.S. Daj prečítať aj rodičom.

S pozdravom dočasný manažér Stopy

Lepo

Vydavateľ :	<u>Roverská družina 104-tého zboru Bratislava Ružinov</u>
Manažér :	<u>Lepo</u>
Grafika a tlač :	<u>Juro a Matúš</u>
Redakčná rada :	<u>Maťa & Alžbet, Julka G., Julka F., Matúš, Juro, Cyro, Bush, Sója, Striga, Kika</u>
Prispeli :	<u>Anazuzk, Svätica, Svist, Riso(svojou pomocou)</u> <u>A tý na ktorých som zabudol ☺</u>
WWW:	<u>http://104.roveri.googlepages.com</u> <u>http://www.scouting.sk/104zbor</u>
E-mail:	<u>104.roveri@googlepages.com</u>

©2007